

РЕШЕНИЕ

№ 3699

гр. София, 17.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Наталия Ангелова

при участието на секретаря Ц.Вретенарова и при участието на
прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **4406** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от
АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 17.05.2010г., постановено по н.а.х.д. №1999/2010г. по описа на
Софийски районен съд, СРС, НК, 103-ти състав е потвърдил Наказателно
постановление /НП/ №0253/23.12.2009г., издадено от председателя на К., с което на
„З.” О. е наложена основание чл.331, ал.6 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/
„имуществена санкция” в размер на 5 000 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1
от ЗАНН, е обжалвано от лицето, санкционирано с издаденото НП. Наведеното в
жалбата основание за нарушение на материалния закон поради неприлагането на
разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, аргументирано подробно в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът се представлява от
А.И., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з. пред касационната
инстанция и не изразява становище по жалбата.

Участващият в делото прокурор от С. дава становище за неоснователност касационната
жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по
смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери

изцяло съответствието на атакуваното решение със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен четиринадесетдневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Преценката за наличието или липсата на маловажност на случая по чл.28 от ЗАНН, съгласно ТР № 1/2007 г., ВКС, е за законосъобразност и е дължима не само от административнонаказващия орган, но и от съда. В тази връзка решаващият съд е изложил убедителна и обоснована аргументация за липсата на конкретно установени обстоятелства, които без да влияят на квалификацията на извършеното, да предопределят по-ниска степен на обществената опасност на извършеното в конкретния случай от нормалната и типична за този вид формални административни нарушения. Напротив, с оглед целта на изисканата информация, съдът е извел извода, че нарушението на жалбоподателя-непредставяне в срок на „Въпросник за проучване на възможността за достъп до и ползване на инфраструктурата, включително канална мрежа”- представлява неизпълнение на съществено задължение по ЗЕС, тъй като изпълнението на това задължение обезпечава определянето на пазарите и на предприятията със значително въздействие на пазара. Обоснован е и извода на съда, че представената от „З.” О. и приобщената към доказателствените материали по делото товарителница с бар код */1.02.2010г. не установява изпълнение на процесното задължение в деня на съставяне на АУАН-14.07.2009г., обратно на твърденията на защитата на нарушителя. Недопустимо е пред касационната инстанция да се представят за първи доказателства за установяване на този факт по делото. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Непълнотата на доказателства не е касационно основание, след като не е резултат от допуснато съществено процесуално нарушение от решаващия съд. За доказване на твърдението, че исканата информация е изпратена още на 14.07.2009г., изложено в жалбата до СРС, жалбоподателят е могъл да представи съответните доказателства в хода на съдебното следствие пред СРС и е недопустимо за първи път да ги представя в касационното производство. От друга страна, дори и доказан по надлежен ред, фактът на изпращане на дължимата информация в деня на съставяне на АУАН е относим при индивидуализацията на административното наказание в границите, установени в приложимата материалноправна норма за състава на конкретното извършено формално продължено административно нарушение, но не обуславя по-ниска степен на обществената опасност на извършеното в конкретния случай от нормалната и типична за този вид административни нарушения, а оттук и приложението на чл.28 от ЗАНН. В случая е наложената имуществена санкция е в минималния установен за извършеното нарушение размер-5000 лева-чл.331, ал.6 от ЗЕС, поради което и недоказването на факта на изпращане на дължимата информация в деня на съставяне на АУАН, дори и да беше резултат от допуснато от решаващия съд съществено процесуално нарушение / а то не е/ не е повлияло негативно на касатора. **Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав**

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.05.2010г., постановено по н.а.х.д. №1999/2010г. по

описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.